

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.580 van 28 juni 2002
in de zaak A. 96.792/XIV-145.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 wonende te 1030 SCHAARBEEK,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van Joegoslavische nationaliteit, op 6 oktober 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2000 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die loco advocaat A. HAEGEMAN verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de raadsvrouw van de verzoekende partijen na de vaststelling van de zittingsdatum als repliek op het verslag van de eerste auditeur-afdelingshoofd een nota en een aantal stukken neerlegt; dat noch de nota, noch het neerleggen van de stukken door het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt voorzien; dat de nota en de stukken daarom ambtshalve uit de debatten worden geweerd;
2. Overwegende dat de raadsvrouw van de minister van Binnenlandse Zaken bij brief van 3 oktober 2001 aan de Raad van State laat weten dat zij afstand doet van “de exceptie ingeroepen als ‘hoofdzakelijk’ en waarbij wordt gesteld dat de minister van Binnenlandse Zaken geen verwerende partij is”;
3. Overwegende dat de verzoekende partijen België binnenkomen op 14 oktober 1998 en zich vluchteling verklaren op dezelfde dag; dat op 19 februari 1999 de minister van Binnenlandse Zaken beslist in hoofde van beide verzoekende partijen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 13 september 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissingen zijn;
4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient te bevatten “een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen”; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen doen gelden dat ze “ingeval van uitvoering van het bevel het grondgebied te verlaten, (...) de facto om bijzonder ernstige redenen voor hun leven, fysische en psychische integriteit vrezen, aangezien de inspanningen van de internationale autoriteiten incidenten niet uitsluiten (en) dat bovendien rekening (...) moet worden (gehouden) met het feit dat (de verzoekende partijen) ouders zijn van drie kleine kinderen, dat hun woning in Kosovo vernield werd, dat er aldaar een economische puinhoop overblijft, zodanig dat de leefomstandigheden er uiterst precair zijn”;

Overwegende dat overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999, de Servische troepen en autoriteiten zich uit Kosovo hebben teruggetrokken en de regio onder internationaal toezicht werd geplaatst; dat het bestuur en de controle van Kosovo volledig in handen is van de internationale gemeenschap die ernstige inspanningen levert om de orde en de rust te herstellen met het oog op de normalisering van het dagelijks leven in Kosovo; dat deze beoordeling van de actuele politieke toestand in Kosovo niet wordt ontkracht door de verzoekende partijen in hun uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de verzoekende partijen niet aan de hand van concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken gegevens, aannemelijk maken dat spijs deze gewijzigde politieke toestand in Kosovo, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen; dat het uiteengezette nadeel, voor zover het betrekking heeft op de vrees voor “hun leven” en voor de “fysische en psychische integriteit”, niet ernstig is; dat wat de overige aangevoerde nadelen betreft -de “precaire” levensomstandigheden-, niet wordt uiteengezet waarom deze moeilijk te herstellen zouden zijn; dat dienvolgens niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de

gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.